

Hồi 50

Hiếu lâm hóa giải

Một lúc sau vị Thiền sư ói ra một bãi máu đen rồi mở mắt ra. Trong lúc chàng chữa thương thì một hòa thượng chạy vào trong bảo điện lấy ra một viên thần dược trị thương của Thiếu Lâm phái.

Lâm Đoàn Nghĩa gặt đầu bảo vị hòa thượng cho chường môn uống vào.

Chừng sau một thời gian một tuần trà, sắc mặt Minh Hoá Đại sư hồng hào trở lại.

Lão đứng lên chấp tay hợp thập nói:

- A Di Đà Phật! Đa tạ Lâm thiếu hiệp cứu mạng bản tăng và giúp nam chi phái Thiếu Lâm thoát khỏi huyết kiếp!

Lâm Đoàn Nghĩa cười đáp:

- Đại sư không nên nói thế! Trừ ma hộ đạo là chức phận của mọi người chính phái trong võ lâm.

Lúc đó Tống Công Đạt đã chữa thương xong bước lại gần.

Vang lên một tiếng rú thâm, nguyên là tên bịt mặt bị trúng một chưởng của Thạch Giác bắn tới tận tường viện va đầu vào tường gạch, đầu vỡ tan.

Tống Công Đạt hỏi:

- Lâm thiếu hiệp vừa nói Vi Công Bình là ai thế?

Lâm Đoàn Nghĩa đáp:

- Theo lời gia sư thì hần là một trong hai tên được Long Tự Thập Tam Tôn dốc lòng truyền thụ võ nghệ mấy năm nay. Vừa rồi hai huynh đệ hần được Long Tự Thập Tam Tôn đưa tới Vô Lượng Sơn để hấp thụ linh khí của Thiên Tái Thần Độc...

Tống Công Đạt hỏi:

- Chuyện đó xảy ra thế nào?

Minh Hoá Đại sư nói:

- Có lẽ chuyện còn dài. Bần nạp cũng muốn hỏi một vài tình hình, xin mời hai vị quá bộ ghé vào tệt tự uống trà nói chuyện có được không?

Tống Công Đạt không bận gì, còn Lâm Đoàn Nghĩa nghĩ rằng dù sao thì cũng đã khuya nên gặt đầu ưng thuận.

Minh Hóa dẫn bốn vị khách vào thiền phòng, sai chúng tăng lo xử lý hiện trường, chôn cất tử thi.

Lát sau trà được mang tới.

Sau khi Lâm Đoàn Nghĩa giới thiệu Thạch Giác và Phương Đạt xong, Tống Công Đạt lên tiếng trước:

- Lão phu trước đây có giao tình với lệnh sư, vừa rồi nghe giảng hồ đồn đại về Phấn Độc Diện Lang, không biết đâu là thật, đâu là giả nên có ý nghĩ không tốt về ngươi, bây giờ đã phân định thật giả, lão phu rất lấy làm áy náy...

Lâm Đoàn Nghĩa vội chấp tay nói:

- Không riêng gì tiền bối mà trong giảng hồ có rất nhiều người khác cũng hiểu lầm, cũng chỉ vì Long Tự Thập Tam Tôn và tên họ Vi gây ra cả...

Tống Công Đạt ngậm ngừng một lúc mới hỏi:

- Lâm thiếu hiệp, tin đồn về Thu nhi thế nào?

Lâm Đoàn Nghĩa thành thực kể lại mọi chuyện về quan hệ giữa mình với Tống Ngọc Thu.

Tống Công Đạt nghe xong hỏi:

- Bây giờ nó đi đâu ngươi có biết không?

Lâm Đoàn Nghĩa đáp:

- Trước khi văn bối đi tới Kinh Sa Đảo, Thu cô nương đi với Hồng Phong Nương Tử Mi Hồng và Thái Văn, đệ tử của Thanh Linh phái.

Tống Công Đạt trầm ngâm nói:

- Đi với nhi nữ của Mi Cổ Thương thì có thể yên tâm... Nhưng ngươi có biết chúng tới đâu không?

- Họ nói rằng đến tìm Tâm Ba Sa Nữ tiền bối học nghệ.

Tống Công Đạt kêu lên:

- Tim Tâm Ba Sa Nữ học nghệ? Võ nghệ của nữ kiệt đó rất cao cường, cũng không coi là tà phái nhưng suốt đời không được lấy chồng, người có biết không?

Lâm Đoàn Nghĩa trầm ngâm nói:

- Lúc đầu thì vẫn bối không biết, nhưng vừa rồi đã nghe nói..

- Giữa Thu nhi với người, dù muốn hay không thì thực tế đã trở thành phu thê. Bây giờ người tính sao?

Lâm Đoàn Nghĩa đáp:

- Thực ra giữa chúng tôi chỉ có tình bằng hữu, vì cùng bị rơi vào hiểm cảnh mà phải làm như thế, trước đó chưa hề nảy ra ái tình. Mặc dù vậy sau khi sự việc xảy ra, vẫn bối coi Thu muội như là thê tử của mình, định sau khi xong việc trả thâm cứu huyết hận thì sẽ tìm tiền bối và phụ thân của cô ấy bái tội rồi chịu nhận phân xử của hai vị lão nhân gia. Nhưng nay Ngọc Thu cùng hai vị đó đã quyết định suốt đời không lấy chồng nữa, vẫn bối chỉ biết tôn trọng quyết định của họ.

Tống Công Đạt buông tiếng thở dài.

Năm người lặng lẽ uống trà, hai vị trụ trì khác thuộc nam chi Thiếu Lâm sau khi chỉ huy chúng tăng thanh lý hiện trường cũng vào thiền phòng cùng nói chuyện.

Minh Hóa giới thiệu một vị là Hồng Đức Đại sư, trụ trì chùa Nam Giác tự, một vị là Minh Hiễn, trụ trì chùa Pháp Quang, ở cách đây chỉ vài chục dặm.

Lâm Đoàn Nghĩa nhớ ra một chuyện, hướng sang Tống Công Đạt hỏi:

- Tháng trước ở Vô Lượng Sơn vẫn bối có gặp lệnh lang, không biết nay tình cảnh thế nào?

Tống Công Đạt thở dài đáp:

- Trong cuộc tranh đoạt nội đan của Thiên Tả Thần Độc, phái Hồ Tôn không tham gia, chẳng hiểu sao Tử Thủy lại tới Vô Lượng Sơn tham dự vào cuộc đoạt bảo, sau đó bị cầm được Ngũ Nhạc Thần Hành cứu về.

Lâm Đoàn Nghĩa thở phào một hơi nói:

- Lệnh lang của tiền bối thoát khỏi hỏa hoạn của Hỏa Linh Quan là tốt, bây giờ tình thế nào?

- Tuy tính mạng không có gì nguy hiểm nhưng nó gần như trở thành ngậy đại, đến bây giờ vẫn chưa nói được.

Lâm Đoàn Nghĩa nói giọng kiên quyết:

- Nhất định vẫn bối sẽ tìm được thuốc giải chữa lành cho Tống Tử Thủy huynh đài.

Tống Công Đạt vừa ngạc nhiên vừa tràn đầy hy vọng hỏi:

- Lâm thiếu hiệp biết kẻ nào hại khuyến tử hay sao?

Lâm Đoàn Nghĩa gật đầu:

- Đương nhiên biết.

- Ai vậy?

Lâm Đoàn Nghĩa đáp:

- Lúc đó quần hùng bị người của Long Tụ Thập Tam Tôn bao vây tàn sát, phần lớn thủ các phái bị chúng lừa dối Thiên Tải Thần Độc bị nó giết chết rồi, chỉ còn lại mấy chục người. Hiện trường chủ yếu còn lại người của Long Tụ Thập Tam Tôn và Hàn Sơn phái. Trong số cao thủ Long Tụ Thập Tam Tôn vây đánh quần hùng, có đến ba bốn chục người bị mất, nhưng sau này Lạc Thiên Hoa tiên bối bảo rằng chúng là phần đồ của Hồ Tôn...

Tống Công Đạt ngắt lời:

- Thiếu hiệp gặp Lạc Thiên Hoa lúc nào?

Lâm Đoàn Nghĩa đành kể lại sự hiểu lầm giữa mình với người của Hồ Tôn phái, sau đó song phương hóa giải, Lạc Thiên Hoa còn tặng cho chàng Hắc Hồ lệnh bài...

Tống Công Đạt nghe xong nói:

- Thế là bây giờ thiếu hiệp thành một trưởng lão của Hồ Tôn phái rồi. Xét công lao của thiếu hiệp đóng góp cho võ lâm và cho bốn phái thấy điều đó rất xứng đáng, chỉ là...

Minh Hoá Đại sư tiếp lời:

- Lão thí chủ còn băn khoăn điều gì?

Tống Công Đạt thở dài nói:

- Lực lượng của Long Tụ Thập Tam Tôn hùng hậu như thế, người của Hàn Sơn phái lại đi khắp nơi dùng Tuyệt Âm Thủ tàn hại võ lâm, không biết còn bao nhiêu nạn nhân nữa...

Thạch Giác chợt cười nói:

- Hàn Sơn phái đã bị tiêu diệt, còn đâu mà tàn hại võ lâm nữa?

Tống Công Đạt nhíu mày hỏi:

- Thật ư?

Thạch Giác tỏ vẻ phật ý:

- Sao không thật? Cửu U Quỷ Mẫu tự sát, Tuyết Phong ba lão quái vật kẻ bị nghĩa đệ đánh chết, kẻ tự tận đương trường, chẳng lẽ còn giả được sao?

Tống Công Đạt và Minh Hoá Đại sư cùng buột miệng hỏi:

- Chuyện xảy ra thế nào?

- Thạch Giác tranh lời, cất giọng thao thao bất tuyệt kể về sự kiện xảy ra hôm trước.

Trừ Lâm Đoàn Nghĩa và Phương Đạt, những người còn lại lắng nghe rất chăm chú, ai nấy tỏ ra đầy phấn kích.

Chờ Thạch Giác kể xong, Tống Công Đạt nói:

- Thế là sự oan khuất của Phương lão hữu mấy chục năm nay đã được minh oan, nhưng chỉ e tàn dư của Tuyết Âm Thủ...

Lâm Đoàn Nghĩa nói:

- Trước khi về Kinh Sa Đảo, gia sư có nói lại cách giải Tuyết Âm Thủ để sau này không ai bị hại về độc công đó nữa.

- Cách giải thế nào?

- Chỉ cần điểm vào hai huyệt Nhu Quan và Trung Cực là khắc giải được. Gia sư chuyển lời nhờ chư vị truyền cho khắp giang hồ biết.

Tống Công Đạt cười nói:

- Nhất định Phương lão hữu đã bỏ nhiều công phu mới nghiên cứu được cách giải này, xem ra công đức của y đối với giang hồ không ít đâu!

Minh Hoá Đại sư hỏi:

- Lâm thí chủ, bần nạp muốn hỏi về chuyện Tùng Vân Sơn Trang... Một số người nói rằng thí chủ hiện là nhân vật đầu não trong Hội Long Bang. Đương nhiên bần tăng không tin, chắc thí chủ ít nhiều biết về nội tình?

Lâm Đoàn Nghĩa đáp:

- Năm trước, khi văn bối học nghệ xong thì Long Tự Thập Tam Tôn đã cho một số cao thủ của chúng gọi là Quỷ Quốc Thập Hùng truy sát. Văn bối trên đường tìm về Kinh Sa Đảo, tới Vương Ca Trang thì gặp gia sư thúc Thất Dương Dao Thạch Lục...

Chàng kể về vệc Thạch Lục và Thần Châu Nhất Cái bị Quỷ Quốc Thập Hùng sát hại, sau đó mình thâm nhập vào tổng đàn của chúng điều tra...

Minh Hoá Đại sư nói:

- Khâu Tam Úy làm gì mà có bản lĩnh đứng đầu một tổ chức đáng sợ như thế?

Tổng Công Đạt nói:

- Đương nhiên hắn bị Long Tụ Thập Tam Tôn thao túng. Bọn này chỉ lấy danh nghĩa Hồi Long Bang thôi.

Minh Hoá Đại sư lại hỏi:

- Bây giờ đến Tùng Vân Sơn Trang thiếu hiệp đã xác định kế hoạch gì chưa?

Lâm Đoàn Nghĩa đáp:

- Văn bối sẽ cùng phối hợp với các sư huynh đệ muội hành động, liên kết với các phái trong giang hồ nữa. Tin rằng cho dù chúng có âm mưu gì, lần này nhất định phải bị trừng trị.

Minh Hoá Đại sư nhìn sang Tổng Công Đạt hỏi:

- Còn Tổng thí chủ?

Tổng Công Đạt đáp:

- Tháng trước hai vị tiền bối Thôi Ngọa Long và Điền Thiên Lai đến Hồ Tôn phái để ước với bốn phái kết hợp đồn đạo võ lâm chống đối lại Long Tụ Thập Tam Tôn. Bốn phái dò biết trước tin tức này. Tuy trước đây hai phái Long Tôn và Hồ Tôn đồng thành lập gọi là Long Tụ Thập Tam Tôn nhưng đã mấy chục năm nay mặc dù vẫn tôn trong minh ước không xâm phạm nhưng không đi lại với nhau, bởi thế bốn phái quyết định thác có bề quan không tiếp hai vị tiền bối. Đó là một sai lầm. Nay Long Tụ Thập Tam Tôn đã ra mặt cấu kết khuyến đồ làm hại khuyến tử, đương nhiên lão phu phải tính nợ với chúng, còn hy vọng lấy được thuốc giải cứu người. Chỉ hận thời gina quá gần, không thể huy động được lực lượng của bốn phái.

Vừa lúc ấy chợt một lão tăng chạy vào báo:

- Trí Nguyên tham kiến phương trượng!

Minh Hoá Đại sư hỏi:

- Có chuyện gì thế?

- Khải bẩm phương trượng, có vị Hồng Thần Vũ phái Cửu Hoa đến cầu kiến!

- Minh Hoá Đại sư ngạc nhiên hỏi:

- Có việc gì mà Hồng đạo trưởng đến Lôi Âm Tự vào đêm khuya thế này?

Thạch Giác chợt nhìn Lâm Đoàn Nghĩa hỏi:

- Có phải đó là lão mũi trâu hôm trước ở Duyệt Tân Lâu không?

Lâm Đoàn Nghĩa đáp:

- Không biết đây là Hồng Thần Vũ thật hay giả.

Minh Hoá Đại sư ngạc nhiên hỏi:

- Có chuyện gì vậy? Các vị gặp Hồng đạo trưởng ở đâu?

Lâm Đoàn Nghĩa đáp:

- Ba ngày trước chúng tôi gặp một tên tự xưng là Hồng Thần Vũ Chương môn nhân phái Cửu Hoa Sơn. Hắn hứa theo một giả mạo thị vệ định bắn văn bồi. Thạch huynh biết chắc bọn đó là giả, nhưng Hồng Thần Vũ có mang lệnh bài của Chương môn nhân.

Minh Hoá Đại sư nhíu mày nói:

- Mấy ngày trước tề phái được tin Cửu Hoa Sơn bị Phấn Diện Độc Lang tập kích giết chết Vĩ Khang Chương môn nhân, sau đó nghe nói môn phái này lập Hồng Thần Vũ làm Chương môn nhân, nhưng không công bố cáo cho võ lâm. Xem ra trong chuyện này rất có nhiều nghi vấn.

Lão nhìn Trí Nguyên hòa thượng hỏi:

- Hồng đạo trưởng cùng đi với ai?

Trí Nguyên đáp:

- Có một đạo nhân và bốn thiếu niên.

Lâm Đoàn Nghĩa nói:

- Vậy đúng bọn đó rồi!

Minh Hoá Đại sư hỏi hai vị trụ trì:

- Việc xử lý hiện trường hoàn tất rồi chứ?

- Bẩm phương trượng, tất cả đều đã được chôn cất, thi thể của địch nhân đã đưa chôn ở hậu sơn, dấu máu cũng đã được xóa sạch.

Minh Hoá Đại sư gật đầu nói với Trí Nguyên hòa thượng:

- Hay ra mời họ vào chính điện, bảo họ ta sẽ ra ngay, hiểu rồi chứ?

Hai người thi lễ ra khỏi thiền phòng.

Minh Hoá Đại sư đóng cửa lại cẩn thận hỏi:

- Các vị, bây giờ chúng ta nên xử trí thế nào?

Lâm Đoàn Nghĩa nói:

- Trước hết xin Thạch huynh cho biết lai lịch của bốn thiếu niên đồng bọn của Hồng Thần Vũ.

Thạch Giác nói:

- Tháng trước bốn tên này cùng đi với một người bịt mặt đến Kinh Sơn gây sự với người của Hồi Long Bảo, vì gia sư có việc đi qua đó, lão nhân gia vốn trước đây giao tình với phụ thân của Hồi Long Bảo chủ nên ghé thăm, may mà cuộc xung đột chưa xảy ra, gia sư với tên bịt mặt đấu một chương làm hấn bị thua bỏ đi. Lão nhân gia giữ bốn tên này lại hỏi lai lịch, chúng mới khai tên là Hà Hứa Nhân, Chu Duy Lục, Dương Duy Dục và Bình Duy Xương.

Lâm Đoàn Nghĩa cười nói:

- Chỉ sợ đó đều là tên giả!

Minh Hoá Đại sư hỏi:

- Như vậy chúng vẫn là người của Hồi Long Bang?

Lâm Đoàn Nghĩa đáp:

- Văn bối tin chắc cả mười phần!

- Các vị thấy nên đối phó với chúng bằng cách nào?

Phương Đạt chợt lên tiếng:

- Nhất định bọn này bị ca ca tôi truy đuổi nên tới đây tưởng Vi Công Bình đã tiêu diệt được Lôi Âm tự thì hợp lực với chúng để đối phó thôi mà!

Lâm Đoàn Nghĩa ngạc nhiên hỏi:

- Sư muội nói sư huynh còn có việc bận ở Côn Minh, thì ra là điều tra bọn này đúng không?

Phương Đạt cười đáp:

- Không sai!

Lâm Đoàn Nghĩa nói:

- Theo ý văn bối, Đại sư và Tổng tiền bối cứ vào tiếp bọn chúng đi, nhưng phải hết sức cẩn thận, làm so cho chúng tự lộ mặt rồi sẽ tìm cách khống chế. Không biết Tổng tiền bối và Đại sư thấy có được không?

Hai người nghĩ ngợi một lúc rồi đồng ý.

Thỏa thuận xong, Minh Hoá Đại sư sai một hòa thượng dẫn ba vị khách đi qua cửa hông vào một gian phòng sát chính điện, ở đây có thể quan sát và nghe rõ diễn biến những gì xảy ra bên kia bức tường có cánh cửa bí mật. Còn mình và Tổng Công Đạt đi vào gian chính điện.

Trong chính điện thấp đèn sáng trưng, minh hoá đại sư và Tổng Công Đạt đề là những nhân vật từng trải nên mới nhìn qua đã nhận ngay lão đạo hóa trang, tuy lớp mặt nạ được làm rất tinh vi.

Về phần khách, khi vào miếu viện, chúng liền nhận ra dấu vết của cuộc chiến vừa xảy ra.

Như vậy cả hai bên đều hiểu ngầm ý đồ của đối phương, nhưng ngoài mặt vẫn làm ra vẻ ôn hòa, thậm chí có phần hữu hảo.

Nguyên lai hai phái Lô Âm Tự và Cửu Hoa Sơn vốn có mối giao hảo, đặc biệt Minh Hoá Đại sư và vị Chuồng môn nhân Vĩ Khang đã bị giết chết.

Minh Hoá Đại sư từng đến Cửu Hoa Sơn mấy lần, tuy biết Hồng Thần Vũ là sư đệ của Vĩ Khang nhưng chỉ có một lần nhìn thoáng qua nên không có ấn tượng gì lắm.

Minh Hoá Đại sư tỏ ý xin lỗi:

- A Di Đà Phật! Bần nạp không biết có Hồng Chuồng môn nhân và chư vị đại giá quang lâm tộ tự nên chậm ra đón tiếp, xin bỏ lỗi...

Hồng Thần Vũ xua tay nói:

- Không có gì! Bần đạo có việc qua đây, giờ này còn làm phiền quý tự, thật lấy làm áy náy.

Chủ khách an tọa giới thiệu nhau xong, Minh Hoá Đại sư nhìn lão đạo nói:

- Thì ra Vô Hạnh đạo huynh đây cũng là sư huynh đệ của Vĩ Khang đạo hữu, thế mà bần nạp mấy lần đến quý quán đều không gặp.

Vô Hạnh đạo nhân đáp:

- Bần đạo nghe Vĩ Khang sư huynh nói nhiều về Đại sư, chỉ tiếc là mấy lần Đại sư quang lâm tề quán, bần đạo đều có việc đi vắng.

Ở phòng bên kia, Lâm Đoàn Nghĩa nghe giọng nói của Vô Hạnh liền thấp giọng nói:

- Thì ra là hấn!

Phương Đạt hỏi:

- Sư huynh, ai vậy?

Lâm Đoàn Nghĩa đáp:

- Ngu huynh không biết hấn là ai, nhưng võ công rất cao. Hôm trước sau sự biến ở Vô Lượng Sơn, ta đuổi theo hấn suốt một ngày vẫn không kịp, sau đó cả hai đều kiệt lực, hấn quay lại đấu một chưởng, kết quả thành lưỡng bại câu thương, được một tiểu đồng cứu sống, hấn tỉnh lại sau nhưng không chế tiểu đồng đó nên mới chạy thoát.

Phương Đạt hỏi:

- Tiểu đồng có bị hấn làm hại không?

- Không Hấn dùng Tuyệt Âm Thủ làm hại thư thư của hài tử đó, nhờ một vị đạo cô xuất hiện kịp thời cướp được tiểu đồng...

Phương Đạt kinh dị nói:

- Lại Tuyệt Âm Thủ! Vị thư thư đó sau thế nào?

Lâm Đoàn Nghĩa đáp:

- Sau này được sư phụ giải cứu...

Phương Đạt "À" một tiếng nói:

- Sư huynh gặp sư phụ trước khi lão nhân gia tới cứu hai người thoát khỏi Thiên Môn Trận của Cửu U Quỷ Mẫu nữa hay sao?

Lâm Đoàn Nghĩa nói:

- Phải! Nhưng chuyện đó rất dài, ngu huynh còn có việc muốn hỏi muội. Bây giờ hãy theo dõi tình hình bên kia đã!

Lại nghe Hồng Thần Vũ nói:

- Tổng tiền bối danh trấn võ lâm, không ngờ hôm nay gặp được ở đây, thật là tam sinh hữu hạnh!

Tổng Công Đạt lạnh lùng đáp:

- Không dăm lão phu mấy chục năm nay ít khi xuất sơn, lần này có chút việc nên lỡ bước tới đây.

Hồng Thần Vũ hỏi:

- Chẳng hay có phải vì chuyện lệnh tôn nữ bị Phấn Diện Độc Lang hãm hại không?

Tổng Công Đạt gật đầu:

- Chính thế!

Hồng Thần Vũ nói:

- Vậy thì hay lắm! Bần đạo và bốn vị khâm sai tới đây cũng là vì chuyện Phấn Diện Độc Lang.

Bây giờ mới chỉ sang Hà Hứa Nhân và Dương Duy Dục giới thiệu:

- Hai vị này là thị vệ trong triều được lệnh Đoàn thống lĩnh mang theo Võ Lâm Lệnh huy động lực lượng các phái truy bắt tội đồ Lâm Đoàn Nghĩa.

Hai vị Minh Hoá Đại sư và Tổng Công Đạt chưa nghe Lâm Đoàn Nghĩa nói đến chuyện này nên rất ngạc nhiên.

Nên biết Võ Lâm Lệnh có quyền uy chí thượng.

Ba mươi năm trước nhân vì tình hình võ lâm rối ren đứng trước một họa nạn sát kiếp do U Minh Giáo gây ra.

Lúc đó trong võ lâm có một nhân vật kiệt xuất là Mạnh Anh Kiệt, trang chủ Thất Tinh Trang trong Nhất Giáo Nhị Trang Tam Bảo rất có thế lực.

Đứng trước đại họa, Nhất Giáo Nhị Trang Tam Bảo liên kết với Cửu đại môn phái và một số môn phái khác để cử Mạnh Anh Kiệt làm thống lĩnh vây công U Minh Giáo.

Sau cuộc kịch chiến gần hồ Bà Dương, quần hùng tiêu diệt được tà giáo này, nhưng tổn thất hơn ba trăm người.

Sau khi tiêu diệt U Minh Giáo, võ lâm tổ chức đại hội, đề ra Võ Lâm Lệnh để duy hộ chính nghĩa võ lâm, quy định rằng người nào cầm giữ Võ Lâm Lệnh là có uy quyền huy động bất cứ môn phái nào phối hợp hành động truy bắt tội nhân.

Đại hội thống nhất cứ hai mươi năm một lần võ lâm lại tiến hành đại hội để chọn người giữ Võ Lâm Lệnh.

Trong kỳ đại hội đầu tiên có hai mươi môn phái lớn đại diện cho toàn võ lâm ký tên vào lệnh kỳ có quyền uy chí thượng này, trong đó có Chương môn nhân Thiếu Lâm Tự, đại diện của Hồ Tôn Phái.

Đại hội lần thứ nhất trí đề cử Mạnh Anh Kiệt giữ Võ Lâm Lệnh, lần thứ hai vị này lại được tái cử.

Nhưng sáu năm trước triều đình tuyển Mạnh Anh Kiệt là thống lĩnh đội cấm vệ quân của hoàng cung.

Đại hội võ lâm không lường trước tình huống này, lẽ ra phải tổ chức đại hội bất thường đề cử người khác nhưng chưa tổ chức được.

Thực ra, trong việc truy bắt tội phạm thì triều đình vẫn có quyền phối hợp hành động với võ lâm, nên việc Mạnh Anh Kiệt trao Võ Lâm Lệnh cho thuộc hạ để truy bắt một tội đồ gây nhiều tội ác như Phan Diện Độc Lang đưa về triều đình xử tội là điều hoàn toàn hợp lý.

Vì thế khi nghe Hồng Thần Vũ nói câu này, cả Minh Hoá Đại sư và Tống Công Đạt đều ngơ ngác.

Đại diện bốn môn đã ký tên vào Võ Lâm Lệnh, đương nhiên hậu nhân không thể không tuân.

Tống Công Đạt hỏi:

- Hà thị vệ có thể đưa Võ Lâm Lệnh cho lão hủ xem không?

Hà Hứa Nhân đáp:

- Đương nhiên!

Rồi đưa lá cờ hình màu tam giác màu lục.

Tống Công Đạt và Minh Hoá Đại sư cùng chú mục nhìn, thấy lục kỳ hai phía rèm kinh tuyến, một mặt thêu ba chữ lớn Võ Lâm Lệnh bằng chỉ vàng, mặt kia có hai mươi chữ ký của Chương môn nhân hai mươi phái lớn nhất giang hồ ba mươi năm trước.

Nhưng hai người không tự tay ký vào Võ Lâm Lệnh thì làm sao mà phân biệt được thật hay giả?

Bởi thế xưa nay khi muốn huy động lực lượng của võ lâm thì phải được đích thân Mạnh Anh Kiệt hoặc một trong ba đệ tử của ông mà giang hồ ai cũng biết.

Nay Mạnh Anh Kiệt đã trở thành Thống lĩnh cấm vệ của hoàng cung, nếu tin được tên thị vệ là thực mới có thể tin tưởng.

Nhưng Cẩm vệ đội có tới ba trăm người, ai có thể nhận diện được hết?

Hà Hứa Nhân cười hỏi:

- Thế nào? Hai vị nhận được Võ Lâm Lệnh chứ?

Tống Công Đạt trả lục kỳ lại, lắc đầu:

- Lão hủ chưa được hân hạnh mục kích lệnh kỳ nên không thể xác định.

Hà Hứa Nhân nhíu mày hỏi:

- Như vậy là Tống tiền bối hoài nghi?

Hồng Thần Vũ tiếp lời:

- Hôm trước còn có Đào Huy Tiềm đại hiệp, nhị đệ tử của Mạnh Anh Kiệt tiền bối đến Cửu Hoa Sơn tùy hành với bốn vị này, nhưng Đào đại hiệp có việc khẩn cấp hồi kinh nên bản đạo phải tùy hành để chứng minh.

Minh Hoá Đại sư hỏi:

- Như vậy chương môn nhân và hai vị muốn tới đây huy động lực lượng để tề tụ tham gia vây bắt Phan Diện Độc Lang?

Hà Hứa Nhân gật đầu:

- Chính thế!

Minh Hoá Đại sư lại hỏi:

- Phan Diện Độc Lang đang ở đâu?

Dương duy Dục đáp:

- Theo tin tức chúng tôi nhận được thì hiện Lâm Đoàn Nghĩa đang ở Nam Trịnh, nhưng tới điều đó tra thì biết hẳn đã cùng với một tên khác chạy ra cổng thành phía bắc, đoán rằng có thể chúng tôi quý tự gây phiền phức nên mới tới đây.

Tống Công Đạt chột hỏi:

- Vì sao Chương môn nhân không xuất lãnh đệ tử của mình?

Hồng Thần Vũ cười đáp:

- Bản đạo dẫn theo năm mươi thuộc hạ, hiện đang kết hợp với người của phái Thiên Nam tra tìm hung thủ.

Đạo nhân được giới thiệu là Vô Hạnh chột lên tiếng:

- Trước miếu viện vừa xảy ra động thủ đúng không?

Minh Hoá Đại sư hơi sững người ra một lát mới gật đầu đáp:

- Không sai!

Vô Hạnh hỏi tiếp:

- Chẳng lẽ Lâm Đoàn Nghĩa đã tới đây?

Minh Hoá Đại sư hơi do dự một lát mới trả lời:

- Quả là Phan Diện Độc Lang có đến lúc đầu canh hai...

Hồng Thần Vũ vội hỏi:

- Hấn đâu?

Minh Hoá Đại sư bình tĩnh lại đáp:

- Hấn cùng đi với một trung niên hán tử. Bốn tỵ đã biết rõ hành vi tàn bạo của Phan Diện Độc Lang, nhất là bản nạp đã chứng kiến Phan Diện Độc Lang giết mấy vị cao thủ Sinh Tử Phán, Thừa Sai Khách ở Bạch Hồ Cương. Thế là song phương xảy ra xung đột, Phan Diện Độc Lang đã thương mấy đệ tử của bản nạp, may Tổng thí chủ đến kịp nên hấn sợ chạy mất...

Hà Hứa Nhân chợt nói:

- Kỳ quái...

Minh Hoá Đại sư nhíu mày hỏi:

- Kỳ quái thế nào?

- Theo tạt hạ biết thì Tổng Công Đạt không phải là đối thủ...

Hấn chưa nói xong câu thì Vô Hạnh đã ngắt lời:

- Đại sư! Lâm Đoàn Nghĩa chạy theo hướng nào?

- Minh Hoá Đại sư trả lời:

- Theo hướng nam... Bản nạp đoán rằng chúng quay về Nam Trịnh.

Hồng Thần Vũ nói:

- Vậy chúng ta đi thôi!

Hà Hứa Nhân nói:

- Nhân danh người cầm giữ Võ Lâm Lệnh, bốn thị vệ đề nghị bốn vị ở đây phối hợp hành động. Thế nào?

Minh Hoá Đại sư nói:

- Đương nhiên bản nạp chấp hành Võ Lâm Lệnh quyền uy tối thượng. Nhưng xin để cho bản nạp ra lệnh đệ tử cùng đi...

Vô Hạnh chợt nói:

- Chỉ cần bốn vị là đủ!

Hồng Thần Vũ tiếp lời:

- Đồng bọn của Lâm Đoàn Nghĩa chỉ có một vài tên nhưng võ công đều rất cao cường, chúng ta không cần huy động nhiều người truy bắt, chỉ cần những cao thủ đủ khả năng đồ đệ với hấn, còn muốn truy tìm dấu vết thì đã có đệ tử của bốn phái.

Minh Hoá Đại sư ngập ngừng nói:

- Nhưng...

Hà Hứa Nhân chợt giương Võ Lâm Lệnh lên cướp lời:

- Hoằng Trí Đại sư, Chuông môn nhân Thiệu Lâm Tự đã ký tên vào Võ Lâm Lệnh, chẳng lẽ Đại sư không tuân lệnh tiền nhân?

Minh Hoá Đại sư nghĩ ngợi một lát rồi nói:

- Bản nạp xin chấp hành!

Tống Công Đạt hỏi:

- Còn lão phu?

Hồng Thần Vũ cười đáp:

- Tống tiền bối là khách của Lôi Âm Tự, theo lý chúng tôi không có quyền huy động. Nhưng nếu tiền bối xét thấy mình có thể phối hợp hành động vì đạo nghĩa giang hồ thì tốt!

Tống Công Đạt nói:

- Lão phu tình nguyện hợp tác!

Hồng Thần Vũ gật đầu nói:

- Rất tốt Vậy chúng ta đi thôi!

Mười người cả khách lẫn chủ rời ghế đứng lên rời khỏi miếu điện.

- o O o -

<http://www.nhanmonquan.com>